Ancheta ziarului sportul

VIITORUL TURISTIC AL DELTEI DUNĂRII

Construcții în arhitectura specifică

PENTRU CA VIZITATORII SĂ PLECE NUMAI CU AMINTIRI FRUMOASE

Un cititor de pe țărmul mării, DUMITRU MECCA, se recomandă bun cunoscător al Deltei și își exprimă într-o formă succintă propunerile privind dezvoltarea turistică a acestei zone:

● Construcțiile pentru turism în Deltă să fie specifice acestor așezări, avînd: pereți din lut sau chirpici; acoperiș din stuf însolzit; ferestre în patru ochiuri; dușumea din scîndură; tavanul din stufit lipit frumos (tencuit) în lut, avîndu-se grijă ca grinzile tavanului să fie în interiorul camerei; pe jos, rogojini bine lucrate, eventual colorate; mese, scaune din răchită; mobilier simplu, bineînțeles confortabil.

● Construcțiile de acest fel să aibă mai multe camere și să fie înălțate în cîteva puncte ca Maliuc, Mila 23, Sulina și Sf. Gheorghe.

● În cîteva puncte să fie amenajate camere pentru eventuale popasuri, cum ar fi: C.A Rosetti pentru vizitarea pădurii de stejari de la Letea (monument al naturii), Chilia Veche și Pardina (pentru cei ce vor să viziteze brațul Chilia), Caraorman și Crișan pentru cei ce vor să cunoască inima Deltei. În aceste puncte ar fi de preferat angajarea de camere la cetățenii din comunele respective, iar plata să se facă de către excursioniști la prețuri stabilite de O.N.T. de comun acord cu proprietarul.

● Transportul între baze și coluri de popas să se facă pe canale, cu bărci sau șalupe, sau la nevoie cu căruța. Transportul pe brațele Deltei și pe mare, între punctele de vărsare ale acestora, să se facă cu vase fluviale speciale pentru excursioniști.

● Alimentația turiștilor la baze: hrană caldă (de preferință preparate din pește), prin grija unităților comerciale ale cooperației de consum. Turiștilor să li se recomande să aibă asupra lor termosuri pentru apă rece și 2—3 metri de tifon pentru apărare contra țînțarilor, în cazul popasurilor neprevăzute.

● Bazele să aibă unelte de pescuit, pe care să le închirieze sau să le vîndă turiștilor amatori de pescuit.

„Un îndrăgostit de Deltă", cum se prezintă dr. VICTOR LIMBAN din Pitești, ne relevă într-o scrisoare aspectele negative ale unor excursii în Delta Dunării, din dorința de a le vedea lichidate, pentru ca viitorii turiști să păstreze numai amintiri plăcute din vizitele lor în acest splendid colț de natură.

Iată ce ne scrie d-sa:

„Primul contact cu Delta m-a dezamăgit. Călătorie pe un vas vechi, extrem de lent. La Sulina, alte decepții: un hotel care nu-și merită numele de hotel; un restaurant care nu oferea decît rinichi de vită; șifon sau apă minerală de loc. Vinul cald. Cînd am cerut pește, ospătarul a fost uimit de întrebarea mea.

Peste un an am revenit în Deltă.

Am stat la un pescar. Cu ocazia aceasta am mîncat și pește. La restaurant nici acum nu se servea pește. Am vrut să fac un popas și la Maliuc, dar ni s-a spus că hotelul de acolo nu oferă condiții mulțumitoare de cazare"

În continuare, cititorul nostru din Pitești face o serie de sugestii:

Înlocuirea actualelor vase, demodate, cu altele noi, confortabile. Acestea ar trebui să fie prevăzute cu platforme ca să asigure o bună vizibilitate.

Organizarea unor curse de agrement de la Tulcea la Sf. Gheorghe și la Periprava cu aceste vase, eventual cu un popas de o zi sau două, la capătul cursei asigurîndu-se cazarea fie în cabane, fie în pontoane-dormitor.

În anumite puncte (la Sulina, Sf. Gheorghe, Chilia, Periprava) ar trebui construite hoteluri prevăzute cu un minimum de confort. În interiorul Deltei sînt necesare mici cabane cu 1—3 apartamente, care ar putea fi închiriate pe diferite perioade de timp celor ce vor să stea în Deltă pentru pescuit, vînătoare sau numai pentru destindere.

Deoarece mulți turiști doresc să iasă și în mare, ar trebui organizate curse de agrement pe mare fie între Sulina și Sf. Gheorghe, fie în apropiere de Sf. Gheorghe. Pentru aceasta este necesar ca la Sf. Gheorghe să se asigure cazarea în condiții corespunzătoare și apă potabilă, deoarece aici se oferă apă din Dunăre tratată cu piatră acră, ca în Bucureștii de altădată.

La Sulina, repet, este necesar un hotel. De asemenea, trebuie să se amenajeze un restaurant cu produse pescărești. Aici ar fi util și un birou O.N.T.

În diferite puncte din Deltă ar trebui să se pună la dispoziția turiștilor bărci cu barcagii pentru 4—8 ore.

În sfîrșit, în Deltă ar trebui să se difuzeze mai bine ghidurile care prezintă această zonă, ilustrate color, cu priveliști din Deltă și nu numai subiecte din Galați, Tulcea, Mamaia sau București, cum se întîmplă în prezent.

Începe și campionatul masculin

Campionatul național masculin inaugurează duminică o nouă ediție.

Ce fac în aceste momente echipele?

● „Aflîndu-se în fața unei competiții europene de anvergură, (C.C.E.), Steaua și-a început pregătirile foarte devreme — ne-a informat antrenorul Olimpiu Nodea. Preocupările noastre au privit perfecționarea atacului și însușirea unei formule de apărare avansată. Beneficiind — pe lîngă formația cunoscută — de prezența a doi jucători care răspund cerințelor ofensive ale echipei — Speck și Coasă — atacul stelist a cîștigat mult în forță și și-a îmbunătățit, în același timp, ritmul. Apărarea, însă, nu a reușit să elimine toate deficiențele"

Cu precauția-i cunoscută, căpitanul echipei, Cornel Oțelea, remarcă: „Ceea ce trebuie să realizeze acum Steaua este acea constantă valorică dovedită (pînă astăzi) pe plan internațional de Dukla Praga și pe plan intern de Dinamo București; să căpătăm acea temeritate (condiționată numai de un lot valoros) de a aborda fără emoții orice partidă internațională și capacitatea de a învinge în confruntările cele mai dificile".

● **Circumspect, antrenorul Oprea Vlase dă răspunsuri lapidare și evită orice pronostic. Asta corespunde, de altfel, dezideratului său:** „Pentru antrenor trebuie să vorbească echipa sa". **Și echipa vorbește. Elocvent: victorii la echipele Dynamo Berlin și S.C. Leipzig, obținute în turneul pe care Dinamo l-a întreprins recent în R.D.G**

● **Formația băcăuană, descompletată prin plecarea a patru jucători de bază — Coasă, Papp, Negovan, Stănescu — încearcă diferite formule în speranța găsirii celei ideale. Moment propice, pentru tineret.** „Promovarea unor cadre tinere, de perspectivă, este, de altfel, și intenția noastră — ne spune antrenorul Lascăr Pană. Maturitatea lui Paraschiv, Horobăț și Cervenka va tempera și dirija elanul debordant al tinerilor, stabilind totodată echipei un echilibru valoric".

● **Politehnica Timișoara e sub tensiune. Turneul internațional încheiat recent în orașul de pe Bega a acordat studenților certificatul „foarte bine", iar suporterilor certitudinea unui mult dorit loc trei la „socoteala finală".**

● **În iunie, vestea plecării lui Speck stîrnea panică. În iulie, cînd ea s-a adeverit, la Cluj s-a plîns. Situația amintea de anul 1962, cînd Clujul se despărțea de Mateianu. De cîteva zile, de cînd antrenorul** Romeo Sotiriu **a conchis:** „Merge... Băieții au capacitatea de acoperire a lipsei lui Speck... Roth e în formă mare", **secretarul clubului,** Titus Lucaciu **a sfîrșit cu „nopțile polare". La 1 septembrie, universitarii vor demonstra că se poate și fără Speck. Cum s-a putut și fără Mateianu...**

● **Studenții bucureșteni, lipsiți de inventivitatea și fantezia lui Gațu (transferat la Steaua), vor miza integral pe realismul lui Kicsid și Bădulescu: Rafinăria Teleajen va căuta să scuture mediocritatea care continuă, în ciuda unor rezultate meritorii, să-i înconjoare, numele, pe cînd** Dinamo Brașov **uimit de propria-i cădere, va porni, îndrăznet, în căutarea victoriilor trecute: Politehnica Galați, care cunoaște legile aspre ale vieții în prima divizie, va căuta să-și asigure din vreme un loc sub soare, iar Timișul-Lugoj — bobocul diviziei — va face totul ca sfîrșitul campionatului să n-o găsească pe locul 10, loc pe care, pînă astăzi de-abia avea temeritatea să-l viseze.**

Nușa MUSCELEANU

Cel mai important turneu din campionatul feminin de handbal

Ultima manșă (mai precis: cea de a treia) din primul tur al campionatului feminin de handbal, se va desfășura începînd de mîine la Sibiu. Evenimentul se înscrie printre cele mai importante ale agendei sportive la acest sfîrșit de săptămînă, deoarece cele trei etape (vineri, sîmbătă și duminică — pe terenul Luceafărul) programează așteptatele partide-derby ale campionatului.

În această direcție vom sublinia faptul că lidera clasamentului, Universitatea Timișoara, are o sarcină deosebită, urmînd să întîlnească în cele trei etape pe principalele sale concurente la primul loc (în ordinea jocurilor): Universitatea București — vineri, Rapid București — sîmbătă și Confecția București — duminică. Va reuși vreuna din cele trei echipe bucureștene să stopeze seria victoriilor — neîntreruptă pînă în prezent — a handbalistelor timișorence?

Aceasta este principala întrebare la care turneul de la Sibiu va trebui să dea un răspuns. Esențial este însă că formațiile participante își vor disputa șansele în condiții perfect egale, toate evoluînd, la Sibiu, pe teren neutru.

DYNAMO BERLIN N-A REUȘIT SĂ-ȘI IA REVANȘA

Remarcam, după prima zi a turneului internațional de la București, că Rapidul n-a oferit berlinezilor posibilitatea să-și dezvăluie multiplele lor valențe și anticipam acest lucru pentru meciul cu Dinamo. (Aveam în vedere și dorința oaspeților de a-și lua revanșa — în fața dinamoviștilor bucureșteni — în urma înfrîngerii, de săptămîna trecută, de la Berlin). Și anticipațiile s-au adeverit. Oaspeții, solicitați la maximum de către jucătorii noștri, au făcut un joc bun, descoperindu-ne multiplele lor posibilități fizice și cunoștințele tehnico-tactice. Dar dacă ei merită aprecieri, echipei Dinamo București îi adresăm toate felicitările. Ea s-a concentrat la maximum — ca într-un meci cu mare miză — și a făcut un joc de clasă; replica ei dîrză fiind pe măsura prestigiului de care echipa se bucură. Scor final: 17—14 (9—8) pentru Dinamo București.

★

Azi, pe stadionul Dinamo, de la 17,30: Universitatea București — Dynamo Berlin. Pe terenul Voința, la ora 17: Voința — Südbaden.

DE MÎINE, LA BRAȘOV „INTERNAȚIONALELE"

Orașul de sub Tîmpa va găzdui, începînd de mîine, în sala Tractorul, cea de a VII-a ediție a **Campionatelor internaționale de lupte ale României.** La întrecerile de greco-romane și libere vor fi prezenți sportivi din nouă țări (în cursul zilei de miercuri a sosit o telegramă de la federația de specialitate din R. F. a Germaniei în care se anunță că luptătorii vest-germani nu vor mai participa la întreceri). Pînă ieri au sosit la Brașov luptătorii suedezi, elvețieni și polonezi. Celelalte loturi sînt așteptate în cursul zilei de azi. Ca arbitru neutru a fost delegat de F.I.L.A., francezul **Calixte Delmas.**

În fotografie, C. TURTUREA, medaliat (argint) la C.M. din 1967, absent multă vreme din pricina unui accident își va face reintrarea la competiția de la Brașov. Iată-l executînd o centurare laterală.

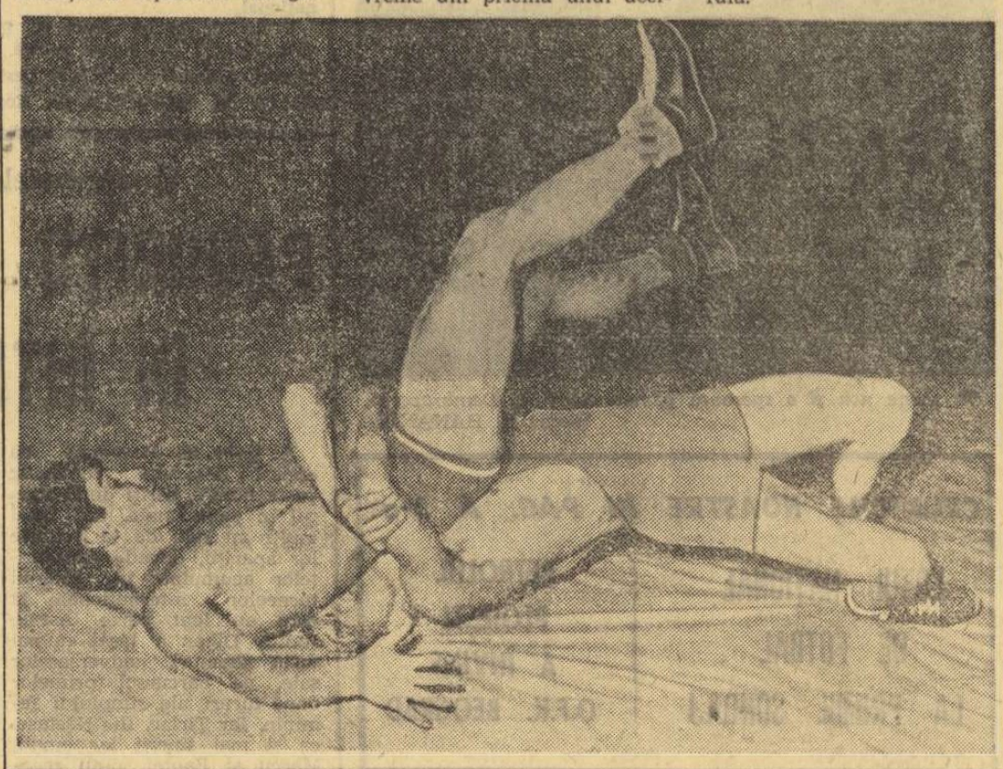

DUPĂ FINALELE DE LA SIBIU

Timp de 5 zile, Sibiul a fost gazda turneului final al campionatului național de juniori la volei, încheiat duminică cu victoria formației C.F.R. Timișoara, care a dus astfel, după 10 ani, încă o dată titlul pe malurile Begăi. Urmărind evoluția celor șase protagoniste, consemnăm un oarecare progres față de anii trecuți. În special, primele trei clasate (la egalitate de puncte): C.F.R. Timișoara, Liceul cu program de educație fizică Rm. Vîlcea și Școala sportivă Ploiești au oferit spectacole agreabile, dispute pasionante și de înalt nivel tehnic. De pildă, meciurile Școala sportivă Ploiești-C.F.R. Timișoara, C.F.R.-Liceul Rm. Vîlcea au atins deseori nivelul jocurilor de divizia A. Echipa ploieșteană, deținătoarea titlului, pornea favorită și primele rezultate au confirmat calculele hîrtiei. Dar, spre final, ploieștenii au părut epuizați. Explicația? O mare parte din jucători au participat la campionatul diviziei A, la Petrolul, apoi la campionatele școlare, la campionatul școlilor sportive și, în sfîrșit, la cel de juniori... Cam mult!

Timișorenii, și ei bine pregătiți, proaspeți și mai constanți pe întreg parcursul turneului, au meritat victoria.

La fel de bine au jucat vîlcenii, care în ultima zi au dispus de voleibaliștii ploieșteni cu 3—0. Celelalte echipe au avut o comportare mediocră (Liceul N. Bălcescu Cluj și Rapid București care au prezentat — e adevărat — garnituri mai tinere), și slabă (Școala sportivă nr. 2 București).

În legătură cu valoarea turneului final, am cerut părerea antrenorului federal **N. Tărchilă**, care ne-a declarat: **„Turneul a scos în evidență progresul tinerilor noștri voleibaliști precum și dorința lor de afirmare, ceea ce ne face să apreciem ca rodnică munca antrenorilor. Totuși, ea va trebui mult îmbunătățită. Am asistat la cîteva meciuri de nivelul diviziei A. Victoria juniorilor timișoreni este rezultatul firesc al unei pregătiri superioare.**

Deși selecția jucătorilor a fost bună, se mai mențin în loturi oameni cu o talie necorespunzătoare (în toate echipele). Antrenorii ar trebui să acorde acestui element mai multă atenție pe viitor, știut fiind faptul că în voleiul modern media înălțimii este de 1,88 m. Din punct de vedere tehnic, s-a observat că jucătorii au deprinderi corect formate, dar nu știu să le folosească suficient de bine în diverse condiții tactice. Turneul a demonstrat că aplicarea unui singur sistem defensiv, și anume sistemul retras, dă cele mai bune rezultate. În atac, combinațiile tactice ale jucătorilor au fost în general simple, excepție făcînd cîteva cupluri de la Rm. Vîlcea și C.F.R. Timișoara, care au reușit să realizeze unele combinații... avansate. Arbitrajul: bun, în general".

ILIE IONESCU
coresp. principal

Consfătuire pe țară a antrenorilor și arbitrilor de volei

Orașul Sibiu găzduiește în prezent prima consfătuire pe țară a antrenorilor și arbitrilor de volei. La lucrările consfătuirii, care au început luni, participă 33 de antrenori ai echipelor de juniori și 40 de arbitri republicani.

În prima zi a lucrărilor antrenorul emerit **Nicolae Sotir** a prezentat referatul: „COLABORAREA DINTRE ANTRENORI ȘI ARBITRI, FACTOR DE BAZĂ ÎN DEZVOLTAREA VOLEIULUI". În cea de a doua zi antrenorul federal **Nicolae Tărchilă** a expus comunicarea: „CONCEPȚIA DE JOC ȘI PREGĂTIREA TEHNICO-TACTICĂ ÎN VOLEIUL ROMÂNESC". Această expunere a fost urmată de o demonstrație practică efectuată de juniorii din tabăra F.R.V. din localitate. Referatul: „CONȚINUTUL TEHNIC AL VOLEIULUI", prezentat de antrenorul **Nicolae Murafa** precum și expunerile arbitrului internațional **C. Armășescu** — președintele colegiului central, despre „PROFILUL MORAL AL ARBITRILOR" și „REORGANIZAREA COLEGIILOR JUDEȚENE DE ARBITRI" au făcut obiectul celei de a treia zi.

Pînă sîmbătă la prînz, cînd se vor încheia lucrările consfătuirii, antrenorii și arbitrii vor participa la lecții practice cu loturile de juniori, junioare și tineret prezente în tabăra de la Sibiu.

RALIUL DUNĂRII, UN „SAFARI EUROPEAN"?

După încheierea celei de a V-a ediții a Raliului Dunării, gazetarii români și străini au putut afla o serie de opinii ale organizatorilor, oficialilor și concurenților cu privire la această mare competiție automobilistică europeană. Ni se pare deosebit de semnificativă, dintr-un anumit punct de vedere, declarația făcută presei de către belgianul Gilbert Staepelaere, devenit celebru prin faptul că a putut termina, împreună cu alți doi concurenți, raliul „Safari" din Africa Centrală, considerat a fi unul dintre cele mai grele din lume. „Raliul Dunării, a spus el, a fost de departe unul dintre cele mai dificile din cîte am cunoscut în lunga mea activitate sportivă. Traseul dur, prin Carpați, îl face comparabil doar cu africanul Safari". Un Safari european să fi fost? Dl. Erich Karner, directorul firmei „Castrol", a subliniat că el a dorit un asemenea raliu, în care să se încerce calitățile uleiurilor produse de fabrica sa, iar dl. Willy Löwinger, președintele clubului austriac coorganizator, a confirmat, în cadrul conferinței de presă, că ruta a fost aleasă anume spre a face cît mai dificil concursul. „România, a afirmat el, este parcă predestinată raliurilor grele, cu drumurile sale dificile prin munți. În care altă țară este posibil să se stabilească un asemenea traseu admirabil pentru testarea calităților unei mașini?"

Afirmațiile oficialităților și automobiliștilor străini, corespund, din păcate, pe deplin adevărului. Spunem din păcate, deoarece, din punctul nostru de vedere, am fi dorit ca acest raliu să constituie nu numai o oarecare probă sportivă, înscrisă în calendarul competițional al Federației internaționale de automobilism, ci și un puternic mijloc de cunoaștere a frumuseților țării noastre, al mijloacelor moderne pe care noi le putem oferi pentru practicarea turismului și sportului automobilistic. Din nefericire, aceste deziderate nu au fost atinse. Conducerea A.C.R. a acceptat ca organizatori străini să aleagă, în mod deliberat, fără a se consulta cu specialiștii noștri, pentru desfășurarea raliului, cele mai rele drumuri din România, unele aproape impracticabile. Consecințele acestui fapt au fost determinarea abandonului la un mare număr de concurenți, care și-au avariat mașinile din cauza șoselelor desfundate, precum și deformarea adevărului că țara noastră este capabilă să ofere, azi, șosele uneori mai bune ca în multe țări occidentale. Prima concluzie care se trage este aceea că actuala formulă a Raliului Dunării este nu numai greșită, ci dăunătoare atît pentru concurenți (cărora le căsunează pagube materiale prin deteriorarea mașinilor) cît și pentru interesele turismului și în esență economiei naționale. În plus, din punct de vedere tehnico-sportiv, formula aleasă este o aberație, pentru că ea nu poate demonstra nici valoarea piloților, nici calitățile mașinilor. În actuala ediție, de pildă, au abandonat concurenți de recunoscută valoare internațională și cu un bogat palmares, în timp ce iluștrii necunoscuți au terminat cursa cu mașini de mîna a doua! Nici un raliu european nu-și propune să pună la încercare pe drumuri abominabile mașini ale anului 1968, care, se știe, sînt echipate cu suspensie cu patru roți independente, menite să asigure, în primul rînd, un confort superior și o stabilitate excelentă. Or, aceste mașini moderne sînt destinate exclusiv șoselelor moderne, nu drumurilor desfundate. Pentru asemenea drumuri se făceau odinioară mașini cu osii rigide. Așa a fost de pildă, „Ford"-ul cu care Petre Cristea a cîștigat în 1936 raliul Monte Carlo. Dar azi, această foarte dificilă competiție europeană nu admite trasee cu șosele desfundate. Ea nu ține să testeze mașini pentru Africa, ci pentru Europa. Apoi este îndeobște cunoscut că pe un drum rău, dacă oscilațiile suspensiei intră în rezonanță cu frecvența gropilor, mașinile moderne, indiferent de uzina care le-a produs, se lovesc inevitabil de șosea, cu baia de ulei sau cu alte organe și, în mod fatal, se avariază grav. Bineînțeles, o mașină tip 1936, cu aceste organe ridicate deasupra osiilor, nu ar avea de suferit. Dar ce va demonstra oare aceasta? Că mașinile moderne sînt mai rău construite? „Safari" poate pune, într-adevăr, în evidență automobilele cele mai corespunzătoare drumurilor Africii. Dar Raliul Dunării, ce ține să demonstreze? Că ceea ce se știe de la început că se va rupe, se rupe într-adevăr? Că ajung la destinație numai cei care au noroc să ajungă și că drumurile României sînt impracticabile unui automobil modern? Putem fi de acord cu aceasta? Evident, trebuie să reflectăm asupra faptului că ținem să facem cunoscute frumusețile țării și că de curînd România a devenit producătoare de automobile și, în funcție de aceste tipuri de mașini, să alegem traseul. În această ordine de idei este foarte semnificativ faptul că, deși Raliul Dunării a contat și în campionatul de raliuri al Franței, nici un echipaj francez nu s-a mai aventurat să se înscrie în competiție. N-au participat nici cehoslovacii sau iugoslavii, ca să nu mai vorbim de echipajele din alte țări ca Anglia și Italia, prezente în alți ani la startul competiției, dar care acum au preferat să abandoneze.

Concurentul vest-german Wolfgang Levy și-a arătat nemulțumirea că în România se poate circula fără grijă cu orice viteză. Nu este primul care a spus-o. De altfel, în urma sesizărilor presei, chiar Comisia sportivă națională auto a luat măsuri ca în ultima ediție a Raliului Dunării să se modifice mediile orare foarte ridicate stabilite de organizatorii austrieci, fără a se fi consultat cu organizatorii români. De unde vine mentalitatea că în România se poate alerga cu orice viteză, fără a fi sancționat potrivit legilor țării? Pe Marin Dumitrescu, în Ungaria, agenții de circulație l-au oprit de patru ori și l-au avertizat că circulă în raliu cu viteză nelegală. La noi s-a „zburat" și cu 180 km la oră! Și dacă acest raliu „mortal", cum l-au denumit unii concurenți, nu s-a soldat cu accidente fizice, deși din 51 de echipaje, 27 au abandonat, faptul se datorește nu hazardului, ci excelentei organizări asigurată de corpul de oficiali români (atestată și de declarațiile concurenților străini), precum și concursului larg al autorităților noastre care au vegheat asupra securității traseului. Dar cu cîte sacrificii din partea unor oameni care au stat peste 24 ore în plină ploaie torențială! După cum nădăjduim, conducerea A.C.R. se va dovedi receptivă la semnalările presei. Ea va lua în considerare cerința ca a VI-a ediție a Raliului Dunării să nu reediteze carențele semnalate. Organizatorii români vor trebui să-și impună punctul de vedere că Raliul Dunării poate și trebuie să fie o competiție europeană modernă, nu un „Safari" distrugător, prevăzînd, toate etapele și toate probele speciale pe drumuri asfaltate (chiar și în munți), dar dificile din punct de vedere al pilotajului. Un asemenea traseu ar trebui să aibă ca obiectiv testarea calităților unor mașini moderne, de tipul celor pe care noi le fabricăm, al cauciucurilor, uleiurilor și benzinelor noastre; ar trebui, totodată, să mulțumească pe concurenții străini care, întorși acasă, să se transforme în propagandiști ai turismului auto în România. Cu atît mai mult cu cît jumătate din traseul acestui raliu se desfășoară în România. În sfîrșit, la aceste concluzii putem adăuga propunerea ca, odată cu testarea maturității corpului nostru de arbitri, să se pretindă participarea lor mai activă la conducerea tehnică a competiției și, în funcție de aceasta, și repartizarea mai echitabilă a fondului valutar internațional pentru pregătirea echipelor și pentru propagandă.

G. BRATESCU

NUMĂR SPECIAL AL REVISTEI „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"

A apărut un număr special al revistei „Educație fizică și sport" (8) dedicat în exclusivitate problemelor educației fizice și sportului școlar.

Din sumar spicuim:

„Contribuții la îmbunătățirea conceptului despre educația fizică școlară din țara noastră" semnat de prof. univ. Leon Teodorescu; „Anul școlar 1968—1969" de prof. Maria Loghin, director în M.I.; „Probleme actuale ale lecției de educație fizică în școală" de prof. Ilie Istrate, adjunct de secție în C.N.E.F.S.

Procurați-vă din timp acest interesant număr care vă va folosi în pregătirea noului an școlar.